

Członkowie Komisji

Przewodniczący

Władysław Sidorowicz (PO)

Zastępca Przewodniczącego

Stanisław Karczewski (PiS)

Zastępca Przewodniczącego

Michał Okła (PO)

Wiesław Dobkowski (PiS)

Ryszard Górecki (PO)

Norbert Krajczy (PSL)

Waldemar Kraska (PiS)

Rafał Muchacki (PO)

Zbigniew Pawłowicz (PO)

Leszek Piechota (PO)

Henryk Woźniak (PO)

Komisja zajmuje się sprawami związanymi z promocją zdrowia, profilaktyką, systemem organizacji ochrony zdrowia, bezpieczeństwem zdrowotnym oraz współpracą z zagranicą w zakresie zdrowia.

Komisja Zdrowia, podobnie jak inne komisje Senatu, rozpatruje ustawę budżetową w zakresie swojego działania i przekazuje opinię o ustawie Komisji Budżetu i Finansów Publicznych.

W VII kadencji Senatu, która rozpoczęła się w roku 2007, Komisja Zdrowia jest jedną z 16 komisji stałych.

Komisja Zdrowia jest sukcesorką komisji działających w Senacie II Rzeczypospolitej w latach 1922–1939. W ówczesnej izbie wyższej parlamentu problematyką zdrowotną zajmowały się Komisja Gospodarstwa Społecznego, Komisja Oświatowa, Komisja Oświaty oraz Komisja Kultury. Po zakończeniu II wojny światowej Senat nie wznowił działalności, ponieważ został zlikwidowany po sfałszowaniu przez komunistów wyników narodowego referendum z 1946 r. W odrodzonym w 1989 r. Senacie powołano Komisję Polityki Społecznej i Zdrowia, jako jedną z pierwszych komisji stałych. W 1997 r. Senat zamiast jednej komisji ustanowił dwie – Komisję Rodziny i Polityki Społecznej oraz Komisję Zdrowia. Działania podejmowane przez Komisję Zdrowia odpowiadają zakresowi spraw, którymi zajmuje się przede wszystkim Ministerstwo Zdrowia. W posiedzeniach komisji uczestniczą często, oprócz przedstawicieli rządu, partnerzy społeczni, reprezentujący samorządy lekarzy, pielęgniarek i farmaceutów, organizacje pracodawców oraz organizacje pozarządowe. Komisja współpracuje z niezależnymi ekspertami.

Komisja w pierwszych sześciu kadencjach

odrodzonego Senatu (1989–2007)

Transformacja ustrojowa państwa polskiego w latach 90. XX wieku w istotny sposób wpłynęła na główne kierunki prac legislacyjnych oraz inicjatyw ustawodawczych podejmowanych w tym czasie przez komisję. Wypracowywane wówczas rozwiązania prawne zmierzały do poprawy funkcjonowania systemu ochrony zdrowia, ochrony praw pacjentów oraz zabezpieczenia interesów pracowników ochrony zdrowia i pracodawców. Dotyczyły ubezpieczeń społecznych i zdrowotnych oraz roli samorządu terytorialnego jako organu założycielskiego instytucji zdrowia publicznego. Dużym osiągnięciem komisji było przygotowanie projektu ustawy o zakładach opieki zdrowotnej. Uchwalona przez parlament w 1991 r. była fundamentem działania systemu ochrony zdrowia w Polsce lat 90. Komisja przygotowała także projekt ustawy o organizacji i finansowaniu powszechnych i obowiązkowych ubezpieczeń społecznych, którego parlament jednak nie przyjął. Z inicjatywy komisji Senat przeprowadził w 1997 r. debatę poświęconą zdrowiu społeczeństwa polskiego. W latach 1997–2001 komisja aktywnie uczestniczyła w pracach nad zmianą zasad finansowania ochrony zdrowia. Wprowadzono wówczas system ubezpieczeń zdrowotnych. Na podstawie inicjatywy ustawodawczej komisji parlament uchwalił w 2005 r. ustawę o ustanowieniu „Narodowego programu zwalczania chorób nowotworowych” – ustawę o charakterze wieloletniego programu prewencyjnego. W latach 2005–2007 Komisja Zdrowia zajmowała się niektórymi istotnymi problemami ochrony zdrowia, m.in. konstruowaniem nowego systemu ratownictwa medycznego, zmianą organizacji zakładów opieki zdrowotnej i zarządzania nimi oraz restrukturyzacją ich zobowiązań finansowych.

Komisja w VII kadencji Senatu (2007–2011)

Po roku 2007 komisja uczestniczyła w pracach parlamentu nad dalszymi zmianami przepisów odnoszących się do ratownictwa medycznego, przekształceń i zobowiązań finansowych zakładów opieki zdrowotnej. Zagadnienia będące przedmiotem prac komisji w latach 2007–2011 to sprawy kluczowe dla funkcjonowania systemu ochrony zdrowia w Polsce: zasady budowania sieci szpitali, metodologia tworzenia koszyka świadczeń gwarantowanych oraz zasady kontraktowania świadczeń zdrowotnych.

Działalność pozalegisacyjna

Komisja organizuje m.in. posiedzenia seminaryjne i konferencje. W latach 2006–2007 wspólnie z Komisją Rodziny i Polityki Społecznej, a także we współpracy z Ambasadą Wielkiej Brytanii w Warszawie, Międzynarodową Organizacją Pracy oraz Stowarzyszeniem Przyjaciół Integracji, komisja zorganizowała cykl seminariów i konferencji poświęconych tworzeniu w Polsce systemu wsparcia osób niepełnosprawnych. W efekcie komisje opracowały zasady kreowania polityki i tworzenia prawa w odniesieniu do osób niepełnosprawnych oraz rekomendacje zmian ustawowych. W VII kadencji komisja aktywnie włączyła się w działania promujące zdrowe życie. Zorganizowała posiedzenia seminaryjne poświęcone m.in. przeciwdziałaniu używaniu tytoniu i narkomanii, profilaktyce cukrzycy i zapobieganiu otyłości wśród dzieci i młodzieży. W 2008 i w 2009 r. komisja zorganizowała konferencje dotyczące m.in. zawodu pielęgniarki w Polsce, szczepień ochronnych w profilaktyce zdrowotnej dzieci i młodzieży oraz, wspólnie z Komisją Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej, konferencję poświęconą samorządowi terytorialnemu jako organowi założycielskiemu zakładów opieki zdrowotnej. Po wejściu w życie traktatu z Lizbony komisja współuczestniczy w opiniowaniu przez polski parlament dokumentów Unii Europejskiej.